

paa anden Maade, end det er sket ved Lovens § 1, Stk. 2, at det under Nr. 3 nævnte maa anses for overflødigt, og at det under Nr. 5 nævnte ikke i sig selv kan anses for en formildende Omstændighed, der bør kunne bevirke Strafnedsættelse, hvor det ikke i øvrigt er hjemlet. Selv om der allerede efter § 10, Stk. 1, 2det Pkt., i Forbindelse med de paa Rigsdagen førte Forhandlinger foreligger fornøden Anvisning for Domstolene til ved Strafudmålingen at tage Hensyn til de under Nr. 2 nævnte Forhold, kan dette Mindretal derimod tiltræde, at disse udtrykkelig fremhæves.

Mindretallet kan derhos ikke tiltræde de foreslaaede Ændringer af § 6, idet man anser det for rettest, at Betegnelsen: Tab af almen Tillid bevares.

Et andet Mindretal (Robert Mikkelsen og Martin Nielsen) kan ikke tiltræde Lovforslaget hverken med eller uden de foreslaaede Ændringer.

Mindretallet ønsker, at vi her i Landet snarest maa vende os til en positiv Opbygning efter de sidste Aars Ødelæggelser, og mener, at en hurtig og gnidningsfri Afregning med dem, der har forbrudt sig i Besættelsestiden, er en afgørende Forudsætning for, at dette kan ske. Mindretallet beklager derfor, at Justitsministeren ved sine gentagne vidtgaaende Revisionsforslag i Stedet for at fremme saadanne Bestræbelser tværtimod bidrager til at opretholde vedvarende Usikkerhed og Uro om hele Opgøret.

Forslag som det foreliggende fremkalder ikke blot Bitterhed og Pessimisme hos store Dele af den demokratisk sindede Befolkning, men animerer samtidig Landsforrædere og de Kredse, disse har støttet sig til, til ny og farlig Aktivitet.

Havde Erfaringerne siden Befrielsen vist væsentlige Fejl og Mangler ved den efter 5. Maj vedtagne Lovgivning, kunde Ændringer være nødvendige, men der har under den medgaaende Udvalgsbehandling og Gennemgangen af de udførlige Oplysninger om Domspraksis ikke kunnet paa-

vises saadanne Fejl, der kunde motivere Ændringer i formildende Retning.

Saa længe henved en Trediedel af de paagældende Sager ikke er paadømt, og saa længe største Delen af de alvorligere Sager endnu slet ikke har været for Retten, anser Mindretallet det — bl. a. af kriminalpolitiske Grunde — for ganske urimeligt at foretage betydningsfulde Ændringer i de for denne Retsforfølgning gældende Love. Det gælder saavel de oprindeligt foreslaaede dybtgaaende Ændringer med efterfølgende fornyet Prøvelse af alle hidtil paadømte Sager, som de nu foreliggende, mindre vidtgaaende, hvis Virkninger i Praxis det er umuligt at forudse, ikke mindst under Hensyn til den Praxis, der udviklede sig paa Basis af den nugældende Lov.

Hvad de mindre væsentlige Ændringer angaar, herunder Ændringer, der kan tydes som Skærpelser eller Forbedringer af Loven, anser Mindretallet dem for at være i det store og hele upaakrævede og unyttige.

En Drøftelse af eventuelle Ændringer — herunder om Nyttens af Prøvelsladelsers m. v. — bør efter Mindretallets Mening opsættes, indtil det retslige Opgør er endeligt afsluttet og de samlede Erfaringer fra dette kan indgaa i Overvejelserne, og en saadan Drøftelse vil til den Tid ogsaa være naturlig.

Mindretallet kunde i og for sig ønske Ændringer, som kunde paavirke Domstolene til i højere Grad at dømme inden for de oprindeligt forudsatte Strafferammer, men har, netop for ikke at synke og hemme Opgøret, afstaaet fra at stille Forslag i saa Henseende.

Derimod anser Mindretallet det for nødvendigt, at der til Supplering af Straffebestemmelserne fastsættes Regler, hvorefter nazistisk, politisk Virksomhed forbydes, og hvorefter der tilvejebringes Hjemmel for — overensstemmende med den sønderjyske Befolknings Ønsker — at udvise de Medlemmer af det tyske Mindretal, som i særlig Grad har forbrudt sig mod deres Pligter som danske Statsborgere.

Mindretallet opfordrer Regeringen til at fremsætte Lovforslag herom.